

λαθραίος

λαθραίος, -αία, -αίο, επίθ. [<αρχ. λαθραῖος <επίρρ. λάθρα], λαθραίος. **1.** που βρίσκεται κάπου ή που φεύγει από κάπου κρυφά, χωρίς να γίνει αντιληπτός από τους άλλους, που δε θέλει να φανερωθεί: «δε θέλω να με δει κανένας, γιατί είμαι έξω λαθραίος || πέταγα λαθραίες ματιές στη γυναίκα που καθόταν απέναντί μου». **2.** που είναι παράνομος, που δεν εμπίπτει στις διατάξεις, στους κανονισμούς ενός κράτους: «η λαθραία διακίνηση τσιγάρων ανέρχεται κάθε χρόνο σε πολλά δις». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το λαθραίο** και ιδίως στον πλ. **τα λαθραία**, εμπορεύματα στα οποία δεν έχει επιβληθεί ο νόμιμος δασμός κατά την εισαγωγή ή την εξαγωγή τους από κάποια χώρα: «αν σε πιάσουν μ' αυτά τα λαθραία, θα 'χεις σοβαρές κυρώσεις». Επίρρ. **λαθραία** (βλ. λ.).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας